

Використання дощових садів як засіб покращення екологічного стану міста на прикладі Києва.

Чернишева М.О.

науковий керівник Бежезовська Н.В.

ФАБД, НАУ

Київ, Україна

Mrtrtr.ch@gmail.com

Анотація — в роботі акцентується увага на доцільність використання дощових садів не тільки у ландшафтних просторах міста, але й на дахах будівель. Пояснюється, які аспекти екології та архітектурних рішень можна покращити завдяки використанню дощового саду.

Ключові слова — дощовий сад, екологія, місто, покращення, вода, ґрунт.

I. ВСТУП

У світі ландшафтного дизайну та благоустрою території нещодавно з'явилося нове поняття - дощовий сад. Так називають ділянку з певними видами рослин, що активно вбирає в себе дощову воду, абсорбуючи її. На даний момент дощові сади успішно застосовують не тільки на ландшафтних ділянках міста, але й на будь-яких плоских конструкціях, які погано поглинають вологу. Особливо актуальними зараз є застосування таких садів на парковках, дахах будівель, біля автотрас.[1] Асфальтове покриття не справляється з опадами, тому сад є найліпшим варіантом уникнення негативних наслідків від дощу. Крім того, в місцях підвищеної загазованості від машин, дощові сади допомагають очистити повітря, підтримати мікроклімат та покращити екологію міста в цілому. Ретельно підібрані рослини та ґрунт надають змогу цій екосистемі залишатися у потрібному стані доволі багато часу. Сад накопичує вологу та навіть в засушливі дні функціонує за своїм призначенням. Також рослини здатні накопичувати вологу під час туману. Через додаткові вологоутримуючі заходи (як використання каменів) сад залишається життєздатним тривалий час.

II. ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ

Крім звичного використання функцій дощового саду, а саме поглинання залишкової дощової води, можна досягти від процесу максимальної економічної вигоди та екологічного прогресу для міста. Вода, яка накопичується рослинами та ґрунтом не використовується повторно, а лише поглинається далі шарами ґрунту, розташованими нижче земель дощового саду. Проте профільтована в декількох рівнях ґрунтів дощова вода є цілком пристосована для подальшого технічного використання.

Виникає потреба підвищити функціональну користь дощових садів, організувавши їх систему на вулицях міста. Вирішення цього питання дало б змогу покращити стан екології. Бо в багатьох великих містах, як Київ, виникає проблема з забезпеченням дерев достатньою кількістю вологи та кисню. На територіях, які майже цілком заасфальтовані чи викладені бульварною плиткою, вода не просочується в ґрунти та не підпитує флору. Пристовбурні грати не справляються з задачею є дуже малими з зрівнянням з кроною, а в деяких місцях грат немає зовсім. Проблема стану дерев на вулиці Хрещатик в Києві з кожним роком стає актуальнішою. Каштани приходять в поганий стан та врешті усихають. Було зроблено декілька спроб покращити стан дерев на центральній вулиці міста, але поки що жодна спроба не дала вагомих результатів. Під час проведення аналізу екологами цієї проблеми стало зрозуміло, що дерева страждають, по-перше, від недостатку води, а по-друге, від застосування солі та хімікатів снігозбиральною технікою. За допомогою етнокультурологічної групи дослідників на Хрещатику експериментально було висаджено 10 дерев, за станом яких будуть стежити протягом року. Від солі дерева будуть захищати борти контейнерів заввишки 35 см, а для поливу застосовуватися крапельна система поливу. [2] Але вода, застосована для системи поливу експериментального висадження повинна поповнюватися комунальними службами кожні п'ятнадцять діб. Це спричиняє великі затрати для бюджету міста та складно виконується технічно.

III. ОСНОВНІ РЕЗУЛЬТАТИ

Таких проблем можна уникнути, якщо ефективно використовувати функції екосистем та повторно використовувати воду, яку вони збирають. Слід застосувати системи збору води з дощових садів, та налагодити її поточання у потрібні ділянки з зеленими насадженнями магістральних вулиць, де подача води обмежена.

Під кожним дощовим садом слід розташувати резервуари-піддони, в яких буде накопичуватися залишкова вода. З піддонів вона буде мати вихід по спеціально обладнаним жолобах, та стікати вниз за ухилом вулиці. Системи можуть не мати додаткових енергетичних

